

POSUDEK

vedoucího na diplomovou práci

Jméno a příjmení studenta: Luděk Brouček
Téma diplomové práce: Pojetí vědy u Paula Karla Feyerabenda
Vedoucí práce: mgr. Hajnal
Termín odevzdání posudků (2x): do čtvrtka 31.8.2006

(Poznámka: vzhledem k tomu, že studenti mají ze Studijního a zkušebního řádu právo jít k obhajobě i v případě záporných posudků, je bezpředmětné psát v závěru posudku „nedoporučuji k obhajobě“. V tomto případě může pedagog navrhnout známku „4“, tj. „neprospěl“. Děkujeme za pochopení.)

Diplomová práce kolegy Luděka Broučka „Pojetí vědy u Paula Karla Feyerabenda“ je mimořádně kvalitním pojednáním o „triumfu relativismu“; příčinách, kořenech a důsledcích Feyerabendova pojetí teorie a sociologie vědy. Práce je logicky rozdělená na tři stěžejní části, následuje výklad diplomantova pojetí dynamického relativismu a závěr pojednání. Z formálního hlediska diplomant – až na drobnější překlepy a přehlédnutí – splňuje požadavky, kladené na diplomovou práci; citace i poznámky jsou dle jednotné normy, seznam literatury je relevantní a přehledný. Čeština autora je kultivovaná; občasné anglicismy působí sice mírně rušivě, ale celkový dojem je čtivý a styl je jednotný. Anotace je výstižná, anglické „summary“ je vskutku věcné a jazykově fundované. Typografické členění je poplatné anglosaským zvyklostem, na přehlednosti však neubírá. Celkově je forma práce čistá, struktura logická a redakce uspokojivá. Autor cituje dostatečné množství cizojazyčných i českých pramenů, práci s literaturou zjevně ovládá. Na celkovém výsledku je vidět jistá úspěchanost, doporučoval bych příště věnovat formální stránce o něco málo více času.

K obsahu diplomové práce uvádím: kolega Brouček logicky začíná uvedením do problematiky, seznamuje čtenáře se životem a dílem P. K. Feyerabenda a přechází k dobovému myšlenkovému pozadí. Autor Rozebírá nejvýznamnější postavy dané doby a tématu (Poppera, Kuhna a Laktosa); seznamuje nás s idejemi relevantních myslitelů, se vzájemnými interakcemi – i s důvody a dopady – různých myšlenkových konstrukcí, ovlivňujících představy a pojetí Feyerabendovo.

Ve druhé části práce se L. Brouček podrobně věnuje přístupu k vědě u P. K. Feyerabenda, prochází ústředními pojmy Feyerabendova díla a systémem sed pro – sed contra – konkluse zajímavě osvětluje a rozvíjí centrální myšlenky Feyerabendova přístupu. Tímto si autor otevírá dveře ke třetí části, kde se věnuje důsledkům Feyerabendových tezí. Zde bych rád upozornil obzvláště na stať číslo 3.5. s názvem „Anything goes – Antipopper“, kde se L. Brouček svěžím způsobem vyrovnává s kritikou Feyerabendova ústředního tvrzení. Uvedená stať nás přivádí k autorovu kvalifikovanému a podloženému zamyšlení nad povahou dynamického relativismu a k přehlednému závěru.

Na základě uvedených skutečností prohlašuji, že adept jednoznačně prokázal své schopnosti akademické práce a předkládá kvalitní, čtivý a originální příspěvek k diskusi o pojetí vědy. I přes drobnější formální nedotaženosti tedy doporučuji hodnocení „výborně“.

